

fuld end dengang, saa vilde jeg virkelig have ønsket, at den høitærede Minister vilde have meddeelt blot Udvalget Noget derom; thi naar der forelaa noget Saadant, vilde jo ganske vist min Stilling være en anden. Nu skal jeg her villig indrømme, at efter den Benyttelse, som man i de sidste Dage har set, at Finantsudvalgets Forhandlingsprotokol har faaet offentlig igjennem Bladene, saa kunde der være nogen Anledning for den høitærede Minister til at vige tilbage for at gjøre Udvalget en saadan Meddelelse, idet der jo ganske vist, naar man ser hen til, i hvilken Retning Protokollen er bleven benyttet, ogsaa kunde være nogen Fare for, at en saadan Meddelelse kunde blive . . .

Formanden: Maatte jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der ikke er nogen Protokol fra noget Udvalg, heller ikke fra Finantsudvalget, som er kommet til noget Medlems Benyttelse paa en saadan Maade, at nogen fortrolig Meddelelse derved er kommen i Fare, idet der ved Udlaan af Protokoller fra tidligere Samlinger, som f.eks. ved Bemyndigelse fra mig, er taget et udtrykkeligt Forbehold med Hensyn til fortrolige Meddelelser, der findes i disse Protokoller.

N. Hansen: Ja, da jeg ikke kjenner den høitærede Formands Betingelser, kan jeg kun holde mig til, hvad der foreligger, og det vilde de Herrer dog indrømme mig, at der er sket en Benyttelse, som idetmindste første Gang er Tilfældet i al den Tid, vi have haft vor konstitutionelle Forfatning. Den høitærede Krigsminister anførte ogsaa i Løbet af sit Foredrag, at hvis vi ikke vilde bevilge det Nødvendige til Søforternes Bepantning og Bestyrelse, saa maatte man hellere komme til at nedlægge dem. I saa Henseende vil jeg tillade mig at sige den høitærede Krigsminister, at det her netop er min Formening, at naar vi senere, i en kommende Session, tage dette Spørgsmaal under en rolig Overvejelse, saa kunde det dog være muligt, at vi vilde komme til den Anskuelse, at det var bedre, vi benyttede de Penge, som vi nu anvende paa Søforterne, der ligge paa eet Sted, paa bevæge-

lige Pantserbatterier, som kunde optage Kampen, hvor den bødes os. Det kunde dog være muligt, at man kunde komme til den Anskuelse, at denne Maade at anvende Pengene paa var rigtigere, og det er af Hensyn til en saadan eventuel Afgjorelse, som jeg ogsaa gjerne vilde forbeholde den høitærede Regjering og Thinget i Forening, at jeg raader til, da jeg netop efter min Mening anser Situationen for at være rolig, ikke nu at paabegynde saa store Arbejder som de paatænkte, da de dog alligevel ikke ville kunne udføres i den nærmeste Fremtid.

Boffen: De Udtalelser, som Motiveringen af Forslaget under Nr. 3 har givet Anledning til, foranledigede mig til at gjøre et Par korte Bemærkninger. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (C. V. Nimestad) omtalte det under den Forsættelse, at Mandskabet skulde øves og organiseres, men han gik efter min Mening ud fra en Misforstaaelse, som ogsaa andre Medlemmer have gjort sig skyldige i, idet man har set paa Forstærkningsmandskabet omtrent som paa søvede Mobil- eller Nationalgardister, hvilket ingenlunde er rigtigt. Derimod er der andre ærede Medlemmer, som have udtalt det Rette, at der blandt det Mandskab, som der her er Tale om, netop er Folk, som have faaet den fuldstændigste Uddannelse endog efter den gamle Ordning, da de tjente i 16 Maanedere. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Schlepegrell) henvendte derimod en personlig Bølgelse særligt overfor mig, som jeg dog finder Anledning til at svare paa. Jeg fortroster mig fuldkommen til ogsaa i Fremtiden, hvor Leilighed gives mig der til, at kunne og ville tale til det danske Folk i samme Mand og Retning som hidtil, og jeg har ikke noget ganske urimeligt Haab om ogsaa at kunne blive hørt. Smidlertid har den høitærede Krigsminister idag fremført et Par andre Hensyn, navnlig Hensynet til de nye Geværer og de nye Reglementer. Hvad de nye Geværer angaar, da ser jeg deri ikke nogen Betænkelighed. Der vilde ganske vist være nogen Betænkelighed ved at give nye Geværer, hvad enten det var Remingtons-